

Sygnatura akt III AUz 42/19

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Cierpiał

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2019 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o przeliczenie świadczenia

na skutek zażalenia A. N.

na zarządzenie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 14 lutego 2019 r. sygn. akt VII U 478/18

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Jolanta Cierpiał

UZASADNIENIE

A. N. złożyła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu wydane w dniu 21 stycznia 2019r roku, odrzucające zażalenie na zarządzenie o zwrocie odwołania odwołującej.

Zarządzeniem z dnia 14 lutego 2019 roku Przewodniczący wezwał odwołującą A. N. do uiszczenia w terminie 7 dni opłaty od ww. zażalenia – z 21 stycznia 2019 roku – w kwocie 30,00 zł, pod rygorem jego odrzucenia. Wezwanie to doręczone zostało odwołującej w dniu 26 lutego 2019 roku.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniosła A. N.. Wskazała, że dokonała już opłaty od zażalenia. Jej zdaniem ponowne wzywanie jej do uiszczenia opłaty jest pozbawione podstaw prawnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie odwołującej jest nieuzasadnione.

Odwołująca zaskarżyła zarządzenie w przedmiocie opłaty od zażalenia, od którego zażalenie przewiduje art. 394 §1 pkt 9 k.p.c. Zgodnie ze wskazanym przepisem zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiotem jest: zwrot kosztów, określenie zasad ponoszenia przez strony kosztów procesu, wymiar opłaty, zwrot opłaty lub zaliczki, obciążenie kosztami sądowymi, jeżeli strona nie składa

środka zaskarżenia co do istoty sprawy, koszty przyznane w nakazie zapłaty, zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz wynagrodzenie biegłego, mediatora i należności świadka.

Obowiązek uiszczenia opłaty sądowej nie jest konsekwencją zarządzenia przewodniczącego o wezwaniu do jej uiszczenia, ale wiąże się z samym faktem wniesienia przez stronę pisma podlegającego opłacie. Zasady i tryb pobierania kosztów w sprawach cywilnych, wysokość opłat sądowych w tych sprawach, jak i zasady zwalniania od kosztów sądowych reguluje ustawa z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 1025 z późn. zm.).

W myśl 96 ust. 4 wymienionej ustawy strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych, z zastrzeżeniem art. 36. Ten przepis z kolei stanowi, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych i w sprawach odwołań rozpatrywanych przez sądy pracy i ubezpieczeń społecznych pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 złotych wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Ze stanowiska skarżącej wynika, że uregulowała już opłatę od zażalenia w wysokości 30 zł zatem ponowne jej wzywanie do uiszczenia nie ma uzasadnionych podstaw. Pogląd ten jest błędny. Jak wynika bowiem z analizy akt sprawy, opłata jakiej odwołująca dokonała we wskazanej wysokości dotyczyła zażalenia z dnia 6 listopada 2018r. na zarządzenie Sądu Okręgowego z dnia 15 października 2018r. w przedmiocie zwrotu odwołania. Tymczasem zarządzeniem z dnia 14 lutego 2019r. odwołująca została zobowiązana do uzupełnienia braków fiskalnych zażalenia A. N. z dnia 11 lutego 2019r. na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 21 stycznia 2019r.

Mając powyższe na uwadze zażalenie na mocy art.385 k.p.c. w związku z art. 397 §2 k.p.c. i 398 k.p.c. należało oddalić jako bezzasadne.

	SSA Jolanta Cierpiał	
--	----------------------	--